

Isä Meidän -rukous, Osa 11
Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta (1/2).
(Matt. 6:13, Luuk. 11:4)

Johdanto

Tällä kerralla jatkamme Isä meidän -rukousta käsittelevässä saarnasarjassamme eteenpäin tekstiin:
”Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.”

Heti aluksi meidän on syytä kysyä, mitä tässä tarkoitetaan sanalla kiusaus? Saamme sanan ”kiusaus” kreikankielen sanasta ”peirasmos” (G3986), joka tarkoittaa kiusausta, testaamista, koettelemusta ja kokeilua.*<http://www.blueletterbible.org/lang/lexicon/lexicon.cfm?Strongs=G3986>

Mikä tai kuka kiusaa meitä?

Mutta miten Jumala, joka on hyvä, voisi edes kuvitella meidän saattamista minkäänlaiseen kiusaukseen? Miksi hän tekisi niin? Sitä paitsi, Jaakobin kirjeen tunnetusti sanoo jakeessa 1:13:
Älköön kukaan, kiusauksessa ollessaan, sanoko: "Jumala minua kiusaa"; sillä Jumala ei ole pahan kiusattavissa, eikä hän ketään kiusaa.

Meitä opetetaan rukoilemaan, että Jumala ei saattaisi meitä kiusaukseen, mutta kuitenkin Raamattu sanoo, että Jumala ei kiusaa ketään. Eikö tässä ole jonkinlainen ristiriita? Ei ole. Saattaminen kiusaukseen tai koetukseen on eri asia kuin itse kiusaaminen. Huomatkaa, mitä Jaakobin kirje sanoo heti seuraavissa jakeissa. Jaak. 1:14-15: *Vaan jokaista kiusaa hänen oma himonsa, joka häntä vetää ja houkuttelee; kun sitten himo on tullut raskaaksi, synnyttää se synnin, mutta kun synti on täytetty, synnyttää se kuoleman.*

Jumala ei siis kiusaa ketään, vaan jokaista kiusaa hänen oma himonsa ja kun himo tulee raskaaksi, se synnyttää synnin. Eli lankeamme syntiin, kun annamme periksi himoillemme kiusauksessa tai koettelemuksessa ollessamme.

Jumala saattaa tosin koetella meitä, mutta koettelemuksissammekin meitä kiusaavat meidän omat himomme eikä Jumala. 1. Joh. 2:16: *Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmäin pyyntö ja elämän korskeus, se ei ole Isästä, vaan maailmasta.*

Kaikki synti, ihan kaikki, voidaan luokitella yhteen edellä annettuun ryhmään:

1. Lihan himo eli kehoamme viettelevät synnit, joita koemme aistiemme kautta. Seksuaalinen synti ja ylensyöminen (Sananl. 23:2, 28:7) ovat esimerkkeinä tässä kategoriassa.
2. Silmäin pyyntö, kuten vääränlainen himo kaikkeen uuteen tai hienoon.
3. Elämän korskeus eli halu saada muilta ihailua sen mukaan, miten fiksuja ja filmaattisia olemme olevinamme tai kuinka paljon materiaalisia asioita meillä on, kuten esim. päitä kääntävä auto tai kallis muotilaukku.

Kiinnostavana sivuseikkana mainittakoon, että kaikki kolme himon kategoriaa houkuttelivat Eevaa syömään hyvän ja pahan tiedon puusta, 1. Moos. 3:6: *Ja vaimo näki, että siitä puusta oli hyvä syödä ja että se oli ihana katsella ja suloinen puu antamaan ymmärrystä* (painotukset minun). Samaten saatana yritti houkutella Jeesusta näillä kolmella kategoriolla erämaassa (Matt. 4:1-10)*.

* Englanninkielellä lisää Jeesuksen houkutuksista: <http://www.gotquestions.org/Jesus-temptations.html>

Et pysty muuten keksimään mitään syntiä, joka ei kuuluisi johonkin näihin kolmeen synnin

kattelemukseen: lihan himo, silmäin pyyntö ja elämän korskeus. Ne ovat juuri nämä himot, meidän omat himomme, jotka meitä kiusaavat, ei Jumala. Mikään tilanne ei ikinä suoraan kiusaa meitä, vaan aina meidän omat himomme.

Esimerkiksi perheessä saattaa olla kaksi lasta ja he kummatkin tykkäävät todella paljon jäätelöstä. Yhtenä päivänä vanhempien ollessa poissa kotoa, yksi näistä lapsista syö litran jäätelöä ilman lupaa. Hän antoi periksi himoilleensa ja lankesi syntiin, kun taas hänen sisaruksensa oli ihan samassa tilanteessa tekemättä syntiä. Oliko tämä sitten vanhempien syy, että he ostivat jäätelöä pakastimeensa, vaikka tiesivät lasten sitä himoitsevan? Voimmeko sanoa, että vanhemmat kiusasivat lapsiaan laittaessa jäätelön pakastimeen ja jättäessään heidät yksin kotiin. Emme tietenkään. Lasten ja aikuistenkin on opetettava kontrolloimaan himojaan. Lisäksi kummatkin lapset olivat ihan samassa tilanteessa ja toinen sortui syntiin, mutta toinen ei. Me kuitenkin haluamme helposti syyttää Jumalaa, jos lankeamme syntiin himojemme seurauksena. Saatamme sanoa, miksi ”Jumala kiusaa minua”. Ehkä juuri tämän takia Jumala ohjasi Jaakobin kirjoittamaan seuraavasti, Jaak. 1:13-15: *Älköön kukaan, kiusauksessa ollessaan, sanoko: ”Jumala minua kiusaa”;*

Jumala ei siis kiusaa ketään, vaan meitä kiusaavat meidän omat himomme. Emme voi syyttää siitä Jumalaa, vaikka joskus mieli tekisin. Ongelman ydin ei ole Jumala, vaan sinun omat himot, sinun lihasi heikkoudet.

Miksi Jumala koettelee meitä

Jumala ei siis kiusaa meitä, mutta hän kyllä koettelee meitä. Voimme sanoa kiusausten olevan asioita, jotka koettelevat tai arvioivat meidän pyhyttämme, hengellisyyttämme, uskoamme, mitä meidän sydämessämme on tai kuuliaisuuttamme Jumalalle ja hänen käskyilleen. Toisin sanoen kiusaus on sama kuin meidän hengellisyyden tason, tottelevaisuuden tai uskon koettelu. Et pysty keksimään mitään kiusausta, joka ei olisi tämänlainen koetus. 5. Moos. 8:2 kertoo meille, minkä takia Jumala koetteli israelilaisia kaikenlaisin koettelemuksin 40 vuoden erämaataivalluksen aikana: *koetellaksensa sinua ja tietääksensä, mitä sinun sydämessäsi on: tahdotko noudattaa Hänen käskyjensä vai etkö.*

Vaikka Jumala ei siis kiusaa meitä, vaan meitä kiusaavat meidän omat himomme, niin aika ajoin Jumala kyllä jättää jäätelön jääkaappiin. Hän sallii meidän sydämiemme koeteltavan, joko suoraan oman kätensä kautta tai sallii toisten tahojen, kuten saatanan, koetella sitä. Mutta mikä idea tässä kaikessa on? Miksi Jumala haluaa koetella meidän sydämiämme? Ps. 66:10-12: *Sillä sinä, Jumala, olet koetellut meitä, olet sulattanut meitä, niinkuin hopea sulatetaan. Sinä veit meidät verkkoon, panit kuorman meidän lanteillemme. Sinä annoit ihmisten ajaa päämme päällitse, me jouduimme tuleen ja veteen. Mutta sinä veit meidät yltäkylläisyyteen.*

Aivan kuten tuli puhdistaa epäpuhtaudet hopeasta, samalla tavalla koettelemuksemme ovat yksi tapa, miten Jumala valaa meistä yhä enemmän Jeesuksen kaltaisia. Ne koettelemukset joihin joudut, on Jumala suunnitellut tai sallinut juuri sinua varten. Room. 8:28 lupaa meille Jumalan lapsille, että kaikki vaikuttaa meidän parhaaksemme, jopa koettelemukset. Ja mitä luemmekaan heti seuraavasta jakeesta 29: *Sillä ne, jotka hän on edeltätuntenut, hän on myös edeltämäärännyt Poikansa kuvan kaltaisiksi* (lue myös: 2. Kor. 3:18).

Jumala on siis kertonut varsin suoraan, että hän haluaa tehdä meistä poikansa Jeesuksen kaltaisia. Entä miten luulet tämän tapahtuvan? Siten, että saat ohjata elämäsi kuten haluat? Oletko sinä ottanut ensisijaiseksi elämäsi tavoitteeksi tulla Jeesuksen kaltaiseksi? Saatamme hyvin kuvitella, että olemme, vaikka todellisuudessa olemme erittäin itsekeskeisiä ja meidän elämän todellinen ykköstavoite ei

todellekaan ole olla Jeesuksen kaltainen, vaan elää mahdollisimman helppoa ja mukavaa elämää.

Miten meidän koettelemukset tekevät meistä enemmän Jeesuksen kaltaisia?

Esitän teille kolme tapaa. Niitä on toki muitakin, mutta tässä on kolme ihan esimerkin vuoksi. Ne:

1. kasvattavat uskoamme

Jumala salli saatanan koetella Jobia niin, että hän menetti omaisuutensa ja lapsensa. Miten tämä vaikutti Jobiin? Vaikkakaan Job ei murtunut tai syyttänyt Jumalaa, niin hänen usko oli koetuksella ja luvussa kolme hän purki turhautuneisuuttaan ja mm. toivoi, että ei olisi ikinä syntynyt. Mutta Jobin kirjan viimeisessä luvussa luemme seuraavasti, Job 42:5-6:

Korvakuulolta vain olin sinusta kuullut, mutta nyt on silmäni sinut nähnyt. Sentähden minä peruutan puheeni ja kadun tomussa ja tuhassa. Lopputulos oli, että Job oli oppinut tuntemaan Jumalan ja hänen voimansa paremmin ja täten hänen usko Jumalaan oli kasvanut.

2. tuovat julki meidän piileviä syntejä ja heikkouksia

Kuten muistamme tämän saarnasarjan osasta 8, meillä on monia syntejä, joista emme ole itse edes tietoisia, Ps. 19:12: *Erhetykset kuka ymmärtää? Anna anteeksi minun salaiset syntini.* Jumala voi laittaa meidät koetukselle tuodakseen julki meidän syntimme, joista emme itse välttämättä edes tietoisia.

Esimerkiksi itsekeskeinen elämä on yksi piilevä synti, joka monilla meillä on. Ja jos joku meistä sattuu olemaan siinä luulossa, ettei elä itsekeskeistä elämää, niin mietipä vain, kuinka monta kertaa suutuit tai turhauduit viimeisen kuukauden aikana? Kuinka montaa kertaa se johtui siitä, että Jumalan kunniaa loukattiin ja kuinka monta kertaa siitä, että joku tai jokin tuli sinun ja mukavuudenhalusi väliin? Eikö tämä olekin aika mielenkiintoinen huomio? Tämä on varsin yksinkertainen huomio, mutta silti sitä ei huomaa, ennen kuin sitä oikein ajattelee. Voin kuitenkin suurella varmuudella sanoa, että yli 90% kerroista kun suutut, se johtuu siitä, että joku tai jokin on juuri vaikuttanut jollain tapaa negatiivisesti mukavuuteesi.

Kun jokin asia vaikeuttaa elämääsi, sinulla on tosiaan kaksi vaihtoehtoa, miten reagoida:

- a) Itsekkäästi, palvelen itseäsi.
- b) Kuten Jeesus reagoisi, palvelen Jumalaa ja tuoden hänelle kunniaa.

Ehkäpä jokin perheenjäsenesi teki jonkin virheen, joka jollain tapaa vaikeutti myös sinun elämääsi, ainakin seuraavan viiden minuutin ajan. Miten reagoit? Kuten Jeesus, käyttäytymällä kuten Jumalan lapselle on soveliaista ja täten tuomalla kunniaa Jumalalle, kuten hyvin käyttäytyvät lapset tuovat vanhemmilleen? Vai kiivailenko tai käyttäydyt turhautuneesti?

Liian usein elämme täysin itsellemme, emmekä edes huomaa sitä. Tämä on yksi syy, jonka takia Jumalan täytyy aina välillä herätellä sinua. Hän järjestää elämääsi tilanteita, jotka tuovat esiin piilevät syntisi ja heikkoutesi. Luuletko olevasi hyvinkin kärsivällinen? Jumala kyllä järjestää sinulle tilanteita, jossa totuus tulee ilmi. Luuletko olevasi avulias? Jumala kyllä järjestää sinulle tilanteita, joissa avuliaisuutesi pistetään koetukselle. Luuletko olevasi hyvä ja ymmärtäväinen puoliso, isä tai äiti? Luuletko olevasi hyväkin Jumalan palvelija? Kun Jumala pistää sinut koetukselle, totuus tulee ilmi itsellesi ja heikkouksiesi tunnistaminen on ensimmäinen askel kohti voittoa. 1. Kor. 10:12: *Sentähden, joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei lankea.*

Näin kävi Daavidin kanssa. Ylpeys oli yksi synty, joka Jumalan täytyi kitkeä hänestä pois. Daavid oli ylpeä sydämessään ja Israelin kansa oli ilmeisesti myös kurituksen tarpeessa ja täten luemme seuraavasti, 2. Sam. 24:1: *Herran viha syttyi taas Israelia kohtaan, niin että hän yllytti Daavidin heitä vastaan, sanoen: "Mene ja laske Israel ja Juuda".* Mutta 1. Aik. 21:1 perusteella tiedämme, että ei Jumala itse yllyttänyt Daavidia, vaan ainoastaan salli saatanan tehdä niin: *Mutta saatana nousi Israelia vastaan ja yllytti Daavidin laskemaan Israelin.*

Miksi sitten 2. Samuel sanoo Jumalan yllyttäneen Daavidia, kun taas 1. Aikakirja sanoo saatanan tehneen niin? Yksinkertaista: Jumalan usein sanotaan tekevän jotain hänen pelkästään salliessaan jonkun asian tapahtuvan. Voin esimerkiksi sanoa, että Jumala otti pois Jobilta hänen lapset ja omaisuuden. Tämä on totta, mutta ei Jumala kuitenkaan tehnyt sitä henkilökohtaisesti, vaan pelkästään salli saatanan tehdä niin. Muista, että saatana, eikä kukaan muukaan voi tehdä yhtään mitään, ellei Jumala salli sitä. Huomaa myös, miten Jumala salli saatanan koetella Jobia, mutta antoi hyvin tarkat rajat, mitä hän sai tehdä (Job luku 1, 2).

Joka tapauksessa saatana siis yllytti Daavidia laskemaan Israelin ja Daavid teki niin, koska hänellä oli ongelma ylpeyden kanssa. Tämä on vähän sama, kuinka rikkaat tykkäävät välillä laskeskella omaisuuttaan, jopa muiden edessä. Omaisuuden laskemisessa ei itsessään ole välttämättä mitään väärää, vaan se riippuu motiivista. Daavidin motiivi oli kuitenkin väärä, koska seitsemän jaetta myöhemmin luemme miten Daavid tajusi syntinsä, 1. Aik. 21:8: ... *"Minä olen tehnyt suuren synnin tehdessäni tämän; mutta anna nyt anteeksi palvelijasi rikos, sillä minä olen menetellyt ylen tyhmästi".*

Daavid tuli tietoiseksi ylpeydestään tämän koettelemuksen myötä ja näin hänestä tuli nöyrempi, ainakin toviksi. Meillä itsellämme on myös varmasti monia piileviä syntejä ja täten suosittelisin, että rukoilisimme useasti psalmien kirjoittajan tavoin, Psa 26:2: *Tutki minua, Herra, ja pane minut koetukselle, koettele minun munaskuuni ja sydämeni.* Rukoilkaamme Jumalaa tuomaan armollisesti meidän piilevät syntimme esille, ennen kuin joudumme havahtumaan niihin kantapäähän kautta Daavidin tavoin.

3. tekevät meistä nöyrempiä ja täten vahvempia Jumalan kautta

Vanha sananlasku ”kaikki mikä ei tapa, vahvistaa” pitää osittain paikkansa. Simon Pietari, kuten kaikki muutkin opetuslapset, oli tietyllä tapaa pelkurimainen ennen Jeesuksen ylösnousemusta. He luikkivat kaikki pakoon, kun Jeesus ristiinnaulittiin (Matt. 26:56). Mutta läpikäytyään koettelemuksensa, he vahvistuivat. Pietari kielsi Jeesuksen kolmesti, mutta Jeesus tiesi, että tämä koettelemus tulisi tekemään Pietarista rohkeamman ja vahvemman hänen tulevia tehtäviään varten, Luuk: 22:31-32: *Simon, Simon, katso, saatana on tavoitellut teitä valtaansa, seuloakseen teitä niinkuin nisuja; mutta minä olen rukoillut sinun puolestasi, ettei sinun uskosi raukeaisi tyhjään. Ja kun sinä kerran palajat, niin vahvista veljiäsi.*

Huomaa muuten, miten saatana on taas asialla. Saatana oli pyytännyt lupaa koetella opetuslapsia. Miten arvelet Pietarin vastanneen tähän Jeesukseen ilmoitukseen, että saatana haluaa seuloa heitä niin kuin nisuja? ”No kai sinä Jeesus sanoit saatanelle, että ”EI KÄY PÄINSÄ!””. Tuo ei kuitenkaan ollut Simon Pietarin vastaus, vaan tämä, Luuk. 22:33: ... *"Herra, sinun kanssasi minä olen valmis menemään sekä vankeuteen että kuolemaan".* Simon Pietarilla oli aika ylvyät odotukset itsestään, mutta kaikki me tiedämme, miten Pietarin lopuksi kävi. Jos haluamme tehdä Jumalan töitä, meidän täytyy luottaa Jumalaan eikä itseemme.

Voimme kuitenkin olla varmoja siitä, että tämän kokemuksen jälkeen Pietari tuli luottamaan omien voimiensa sijaan enemmän Jumalan voimaan. Myös apostoli Paavali oli samoilla linjoilla, 2. Kor. 12:10: *Sentähden minä olen mielistynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin, ahdistuksiin, Kristuksen tähden; sillä kun olen heikko, silloin minä olen väkevä.* Paavali tiesi, kun olemme heikkoja, kun olemme tulleet tiemme päähän, silloin meillä ei ole muuta tehtävissä kuin turvata täysin Jumalaan.

Monet ovat varmasti kokeneet tämän myös omassa elämässään. Kun kaikki menee hyvin, niin Jumala jää helposti hieman taka-alalle. Mutta kun joudumme vaikeuksiin, niin sitten kyllä haetaan Jumalalta voimaa ja hänen läheisyyttään. Todellinen vahvuus alkaa siitä, kun ymmärrät omien voimiesi olevan riittämättömät ja ymmärrät turvata ja luottaa Jumalaan omien voimiesi ja taitojesi sijaan. Kuten Paavali sanoi, ”kun olen heikko, silloin minä olen väkevä.” Joskus unohdamme tämän ja sitten saatamme joutua sellaiseen koetukseen, jossa Jumalan toimesta kaikki oma nokkeluutemme ja voimamme turhautetaan.

Tässä oli siis kolme tapaa miten koettelemukset tekevät meistä enemmän Jeesuksen kaltaisia. Ne:

1. kasvattavat uskoamme
2. tuovat julki meidän piileviä syntejä ja heikkouksia
3. tekevät meistä nöyrempiä ja täten vahvempia Jumalan kautta

Tämän luettelon lopuksi haluan vielä sanoa sen, että välillä meidän täytyy olla koettelemuksissa ja kiusauksissa ihan vain Jumalan tahdon toteuttamiseksi, kuten esimerkiksi hänen sanan levittämiseksi. Näissäkin tilanteissa on kuitenkin loppupelissä kysymys meidän tottelevaisuudesta. Olemmeko rohkeasti Jumalan puolella vainon tullessa, vai emme? Matt. 5:11-16 kertoo meidän olevan tämän maailman suola ja valo. Suolaa käytettiin tuohon aikaan ja nykyäänkin säilyttämään tiettyjä elintarvikkeita. Meillä on sama virka tässä maailmassa, hidastaa sen pilaantumista, sekä tuoda esille evankeliumin valo. Meitä tullaan vainoamaan tämän tähden. Pimeys ei siedä valkeutta, Matt. 5:11-12: *Autuaita olette te, kun ihmiset minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista pahaa. Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaassa. Sillä samoin he vainosivat profettoja, jotka olivat ennen teitä.* Kun näin tapahtuu ja näin tulee tapahtumaan, jos todella olet oikeaa suolaa, niin iloitse siitä, kun sinua vainotaan Jumalan tähden. He vainoavat sinua, koska eivät pääse käsiksi Jeesukseen. Mikä kunnia onkaan ottaa vastaan iskuja Jeesuksen puolesta. Tämän lisäksi palkkasi tulee olemaan suuri taivaassa (lue myös Matt. 10:22; Joh. 15:21).

Ole turvallisin mielin kiusausten ja koettelemusten kohdatessa

Kiusausten ja koettelemusten kohdatessa meidän tulisi muistaa, että ne ovat meidän parhaaksemme (Room. 8:28) ja Jumala on aina valmiina vahvistamaan meitä sen mukaan, kun sitä tarvitsemme (2. Kor. 1:9-10). Koettelemuksemme hiovat meitä, lisäävät uskoamme ja kärsivällisyyttämme, ja kasvattavat meitä kaikin tavoin kypsemmiksi kristityiksi mukauttaen meitä enemmän Jeesuksen kaltaisiksi. Täten saamme edellytykset olemaan tehokkaampia työntekijöitä Jumalan valtakunnan eteen tässä maailmassa ja hänen voimansa voi paistaa meidän elämässämme kirkkaammin tuoden hänelle kunniaa. Tämän lisäksi koettelemukset ja vaino Jeesuksen takia lisäävät meidän taivaassa odottavaa palkkiota.

Kiusauksissa ja koettelemuksissa ei ole siis sinänsä mitään pahaa. Päinvastoin. Niiden kautta uskomme ja luottamuksemme Jumalaan kasvaa, kun näemme jopa tavallista voimakkaammin hänen ohjauksensa ja voimansa kiusaustemme ja koettelemustemme keskellä. Tämän takia Paavali iloitsi koettelemuksistaan (2. Kor. 12:10). Tämän takia Daavid rukoili Jumalaa koettelemaan häntä (Ps. 26:2).

Tämän takia Jaakob kirjoittaa seuraavasti, Jaak. 1:2-4: *Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona, kun joudutte moninaisesti kiusauksiin, tietäen, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä. Ja kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, että te olisitte täydelliset ja eheät ettekä missään puuttuvaiset.*

Entä jos joudun johonkin ihan hirvittävän vaikeaan kiusaukseen tai koettelemukseen, mitä kukaan ei voi mitenkään kestä? Jumala tiesi sinun (ja muiden) kysyvän tämän kysymyksen ja Paavalilla on vastaus sinulle valmiina, 1. Kor. 10:13: *Teitä ei ole kohdannut muu kuin inhimillinen kiusaus; ja Jumala on uskollinen, hän ei salli teitä kiusattavan yli voimienne, vaan salliessaan kiusauksen hän valmistaa myös pääsyn siitä, niin että voitte sen kestä.*

Jumala on luvannut, että hän ei ikinä salli meitä kiusattavan yli voimiemme. Mikään yliluonnollinen kiusaus, josta et voi ikinä selvitä, ei tule ikinä kohtaamaan sinua. Et voi ikinä sanoa: ”minulla ei ollut muuta vaihtoehtoa, kuin sortua syntiin”. Huomaa muuten taas kerran, mitä edellisessä jakeessa sanottiin: *”hän ei salli teitä kiusattavan yli voimienne”*. Emme lukeneet, että ”hän ei kiusaa teitä yli voimienne, vaan: ”hän ei salli teitä kiusattavan yli voimiemme”. Eli Jumala ei kiusaa meitä, vaan kiusaaminen tulee muualta, kuten aiemmin totesimme.

Tarkastellaan Jobia vielä kerran. Hän on niin hyvä esimerkki siitä, miten Jumala ei salli meitä kiusattavan yli voimiemme. Saatanan täytyi kysyä Jumalalta lupa, ennen kuin hän aloitti koettelemaan Jobia ja Jumala saneli hyvin tarkasti saatanalle, mitä hänen oli lupa tehdä ja mitä ei. Job 1:12: *Niin Herra sanoi saatanalle: ”Katso, kaikki, mitä hänellä on, olkoon sinun käsissäsi; älä vain koske kädelläsi häneen itseensä”*. Ja saatanana meni pois Herran edestä. (Katso myös Job 2:6)

Samoin on meidän kanssamme. Jumala tietää tarkkaan meidän kulloisenkin elämäntilanteen ja jopa hiustemme lukumäärän (Matt. 10:30). Meille ei voi tapahtua mitään Jumalan sitä sallimatta. Muistakaamme tämä!

Jos olet tällä hetkellä isossakin koettelemuksessa, niin älä tee Jumalasta valehtelijaa. Muista, että Jumala on sallinut tämän koettelemuksen juuri sinulle, sinun parhaaksesi. Muista myös hänen lupauksensa, että hän ei salli sinua koeteltavan yli voimiesi, vaan salliessaan kiusauksen hän myös valmistaa pääsyn siitä. Huomaa, että sinun täytyy kuitenkin itse mennä Jumalan valmistamasta pääsyn portista sisään. Jumala valmistaa pääsyn, sinun on käytävä siitä läpi. Ja tämä pääsy ei välttämättä ole vapautus tästä koettelemuksesta. Se voi olla, mutta ei välttämättä. Esimerkiksi Paavali anoi Jumalaa kolmesti ottamaan niin sanotun piikin pois lihastaan, mutta Jumala vastasi: ”Ei”. Mutta Jumala kyllä antoi Paavalille pääsyn. Mikä tämä pääsy oli? 2. Kor. 12:9: *Ja hän sanoi minulle: ”Minun armossani on sinulle kyllin; sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa”*. Eli tässä tapauksessa Paavalin pääsy oli nojautua Jumalan armoon kestääkseen tämän koettelemuksen.

Huomatkaa muuten syy, jonka takia Jumala salli tämän koettelemuksen tulla Paavalin elämään ja pysyä siinä. Kaksi jaetta aiemmin luemme, 2. Kor. 12:7: *Ja etten niin erinomaisten ilmestysten tähden ylpeilisi, on minulle annettu lihaani pistin, saatanan enkeli, rusikoimaan minua, etten ylpeilisi*. Itse Jeesus oli ilmestynyt taivaasta Paavalille Damaskoksen tiellä (Ap. t. 9:3-5). Sen jälkeen Paavali oli perustanut ties kuinka monta seurakuntaa, käynyt ilmestyksessä taivaassa (2. Kor. 12:2) ja tulisi kirjoittamaan lähes puolet Uudesta testamentista. Vähempikin kävisi ainakin minun ylpeydelleni.

”Hei Paavali, minä tulin uskoon kuullessani Jumalan sanaa julistettavan torilla, entä sinä?”

”No, olin matkalla Damaskokseen ja Jeesus ilmestyi taivaasta minulle.

”Ai, okei.”

Oli Paavalin oman edun mukaista, että Jumala ei poistanut tätä kyseistä piikkiä Paavalin lihasta, jottei hän alkaisi ylpeilemään. Mutta samalla Jumala oli valmis antamaan hänelle tarpeeksi armoa kestämään tämän piikin. Jumalan voima ja resurssit ovat aina odottamassa meitä ja täten mikään koettelemus tai kiusaus ei voi olla liian suuri meille. Tämä on välillä se pääsy kiusauksista ja koettelemuksista: kestää kaikki Jumalan voiman ja armon avulla, kunnes tulemme voitokkaasti päämääräämme. Älkäämme vain olko liian ylpeitä turvautuaksemme häneen. Ja jos et luota häneen tarpeeksi, niin pyydä häntä lisäämään luottamustasi ja hän tulee sen tekemään. Anokaa, niin teille annetaan (Matt. 7:7).

Välillä taas saatat olla koettelemuksissa, koska sinulla on jokin synti, josta Jumala haluaa erottaa sinut ja ainoa tapa päästä pois koettelemuksestasi on luopua tästä synnistäsi. Jos sinusta tuntuu, että et kerta kaikkiaan pysty tekemään sitä, polvistu Jumalan eteen ja pyydä häneltä se voima, joka sinulta puuttuu. Anokaa, niin teille annetaan. Ongelmana on, että monet meistä rakastavat syntejämme, erityisesti salaisia syntejämme, niin paljon, että emme edes halua pyytää Jumalalta vapautusta niistä. Älä tee näin, koska tulet maksamaan siitä erittäin kovan hinnan.

Tai ehkä Jumala haluaa sinun ottavan jonkin uuden suunnan elämässäsi, mutta vastustat Jumalan tahtoa ja täten hän järjestää koettelemuksia turhauttamaan omat suunnitelmasi, jotta lopulta menisit siitä ovesta sisään, jonka hän on sinulle valmistanut. Jumala kyllä näyttää sinulle tien ulos koettelemuksistasi, mutta sinun täytyy käydä kulkemaan hänen valmistamaansa tietä. Tottele Jumalaa, kuuntele häntä.

Asia on selvä: Jumala sallii ja jopa järjestää meidän parhaaksemme tilanteita, joiden takia joudumme kiusauksiin tai koettelemuksiin. Samalla hän kuitenkin merkitsee meille tien, jota pitkin kulkemalla emme eksy epätoivoon. Tie ulospääsyyn saattaa olla pyytää Jumalalta voimaa ja armoa tai luopua jostakin synnistä tai mitä milloinkin. Ja jos meiltä puuttuu voimaa tai halua astua tälle Jumalan merkitsemälle tielle tai jos emme edes näe koko tietä, meidän tulee vain pyytää häneltä sitä, mitä meiltä puuttuu, oli se sitten ymmärrystä, voimaa, tms. Tiedämme myös, että kaikki koettelemuksemme ovat meidän parhaaksemme, kuten Paavalin piikki lihassa auttoi pitämään hänet nöyränä. Miksi me sitten Isä meidän -rukouksessa sanomme: ”...äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta”? Sen tietääksenne teidän täytyy kuunnella seuraava saarna.

Kertaus

Kerrataan vielä lyhyesti kaikki tämänpäiväisen saarnaan kuusi pääkohtaa:

1. Voimme sanoa kiusausten olevan asioita, jotka koettelevat tai arvioivat meidän pyhyttämme, hengellisyyttämme, uskoamme, mitä meidän sydämessämme on tai kuuliaisuuttamme Jumalalle ja hänen käskyilleen. Toisin sanoen kiusaus on sama kuin meidän hengellisyyden tason, tottelevaisuuden tai uskon koettelu.
2. Vaikkakin Jumala koettelee meitä, hän ei ikinä kiusaa meitä, vaan meitä kiusaa meidän oma lihamme, meidän omat himomme.
3. Kaikki synti voidaan luokitella yhteen seuraavasta kategoriasta:
 - a) Lihan himo
 - b) Silmäin pyyntö
 - c) Elämän korskeus.
4. Jumala koettelee meitä tehdäkseen meistä enemmän Jeesuksen kaltaisia.

5. Kiusauksiin ja koettelemuksiin joutuessamme meillä on kaksi vaihtoehtoa: reagoida kuten Jeesus, tuoden Jumalalle kunniaa, tai reagoida epäystävällisesti, itsekeskeisesti, pelkurimaisesti ja tottelemattomasti.
6. Jumala antaa aina pääsyn jokaisesta kiusauksesta ja koettelemuksesta. Joskus tämä pääsy on voima kestää tässä kyseisessä tilanteessa pitkäänkin, tai luopuminen jostain synnistä. Väillä emme edes tiedä, mikä tarkoitus koettelemuksellamme on, kuten Jobin tapauksessa, ja meidän on vain luotettava Jumalan voimaan ja tukeen.

Rukoilkaamme:

Herra, tiedämme, ettemme voi kasvaa pyhydessä ilman koettelemuksia, 1. Piet. 5:10: *Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkauteensa Kristuksessa, vähän aikaa kärsittyänne, hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava.* Kuitenkin pyydämme sinua Herra, että kun väistämättä lihamme ja himomme meitä kiusaavat, avaisit silmämme näkemään sinun järjestämän pääsyn pois ja voimistamaan meidät käymään siitä sisään, vaikka lihamme sitä vastustaisikin. Tee meistä yhä enempi Jeesuksen kaltaisia, sinun kunniaksesi, että sinun loistosi heijastuisi yhä kirkkaammin elämästämme tässä synnin likaamassa maailmassa ja täten olisimme tehokkaampia työkaluja sinun käsissäsi ja tehokkaampi suola hidastamaan maailman pilaantumista. Kaiken me voimme sinun kauttasi, joka meitä vahvistat (Fil. 4:13). Tapahtukoon sinun tahtosi. Aamen!

Lisää saarnoja osoitteessa www.maallikkosaarnaaja.com